

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Netop fordi det er hr. Knud Lind, kan man måske bære en lille smule over med den udlægning.

Sagen er, at Det Konservative Folkeparti faktisk betragter loven som ukrænkelig, og at loven skal være lige for alle. Det er klart, at der er ingen forskel i vores opfattelse af en overtrædelse, uanset om den er begået af BZ'ere eller af en eller anden fagforeningsmand eller -kvinde, og det ligger der heller ikke i vores holdning i denne forespørgselsdebat.

De konkrete eksempler, hr. Knud Lind nævner, opskårne dæk og lignende, falder ind under hærværksbestemmelserne, og i det øjeblik der indgives politianmeldelse – det er det, der skal til, også i forbindelse med besættelse af huse, hvor det er ejerens pligt at indgive politianmeldelse – skal den almindelige politimæssige efterforskning finde sted, og der rejses sigtelse i overensstemmelse med bevis og undersøgelser.

Der er ikke tale om nogen som helst forfordeling af forskellige grupper i forhold til loven, og det bør der efter Det Konservative Folkepartis opfattelse heller ikke være.

Jeg håber, jeg har udtrykt mig så klart, at selv hr. Knud Lind nu forstår det.

Ole Henriksen (SF):

SF er imod terror på alle områder, og vi er selvfølgelig også imod vold og forfølgelse, som er terror, mord og brand, og hvad der ellers måtte følge i kølvandet på den slags terror.

Samfundet er jo også imod terror, forstået sådan, at det kommer til udtryk i straffeloven og i politivedtægten, og dermed er der altså også hjemmel til at gribe ind, hvis der forekommer terror. Heldigvis er det jo her i Danmark sjældent, at man oplever egentlig terror. Det er i sidste ende et definitionsbegreb, og jeg kan forstå, at der er forskel på, hvad forespørgerne mener, og hvad SF mener om begrebet terror. Men bliver disse mennesker, som udøver terror, fanget og fremstillet for en dommer, så får de jo altså også en dom – og nogle gange en hård dom – for det, de har gjort.

Vi er imod terror – og hvis den forekommer i forbindelse med blokader og lignende, er vi selvfølgelig også imod terror – men at betegne blokader i sig selv som terror er jo helt ude af proportioner med debatten og med tilstandene

i det danske samfund og specielt på det danske arbejdsmarked, som man fokuserer på her.

Hr. Glistrup sagde i sin indledning i dag, at nu fik endelig 16 millioner mennesker i DDR lykken inden for rækkevidde, nu ville der komme manna fra himlen – det er ikke et citat af hr. Glistrup, men det var da noget i den retning, han mente der ville ske dér – og de socialistmure, sagde hr. Glistrup, som vi har i Danmark, skal også brydes ned. Det er efter min bedste overbevisning en noget plat fremstilling af, hvad det egentlig er, der foregår, når der er blokader rundt omkring.

Det er jo ikke nogen dagligdags foreteelse herhjemme. Hr. Glistrup får det til at lyde, som om vi konstant har blokader rundt omkring i det danske samfund. Sagen er vel, at der en eller to dage hvert andet år i gennemsnit inden for de sidste tyve år har været den slags, og at der måske er røget en enkelt rude i forbindelse med det, og der er næppe forekommet en eneste bule i hovedet på nogen som helst. Og så hidser man sig så gevaldigt op og vil have, at der nu skal varetægtsfængsles for den slags, og jeg tror, hr. Glistrup gerne ville gå videre og sige, at nu skal vi udstyre politiet med vandkanoner og gummikugler, sådan at vi rigtig kan få eskaleret udviklingen omkring de ofte meget fredsommelige blokader, som finder sted. Der ville selvfølgelig ske det stik modsatte af, hvad hr. Glistrup prøver at give udtryk for. Ved at lave dette ro og orden-samfund, som hr. Glistrup hylder, vil vi i stedet få en oprapning af konflikterne, så man med garanti får en mere voldelig udgang på disse konflikter.

Det danske arbejdsmarked er faktisk et af de mest disciplinerede arbejdsmarkeder i hele verden. Hvis hr. Glistrup kigger sig lidt omkring i verden, vil han opdage, hvad der egentlig er vold, og hvad der egentlig er terror; når man i den grad lader sig fikseres af nogle helt vanvittige proportionsforvridninger ved at sammenligne det med, hvad der foregår i det danske samfund, er man langt ude på overdrevet.

Man kan sige, at hr. Glistrup ligesom prøver at ophæve tyngdeloven, for et konfliktløst samfund og et konfliktløst arbejdsmarked er jo en illusion.

Man kunne også spørge, om ikke man skal fortolke terror og blokade endnu videre. Er det ikke terror, er det ikke vold, når en arbejdsgiver hen over hovedet på de ansatte lukker sin virk-